

Γ'.—'Ελληνισμός—ἀπὸ τῶν χρόνων τοῦ Σερούχ διὰ τοι τῆς εἰδωλολατρείας, καὶ ὡς ἐστοῖχουν τὸ πνικαῦτα ἔκαστος κατά τινα δεισιδαιμονίαν ἐπὶ τὸ πολιτικότερον, καὶ ἐπὶ οὐθὲ καὶ θεομούς. 'Εθεοποίουν δὲ δι' εἰδώλων ἀπεικονίζοντες τοὺς πάλαι παρ' αὐτοῖς τετιμένους, η̄ τυράννους, η̄ γόντας, η̄ τινάς τι δράσαντας ἐν τῷ βίῳ, μνήμης τι δοκοῦν ἀξιον. 189.

Δ'.—'Ιουδαϊσμός—τὴν ἀρχὴν λαμβάνει ἀπὸ τοῦ 'Αβραὰμ χρηματισθέντος ὑπὸ Θεοῦ εἰς περιτομήν. "Αρχεται δὲ μετὰ τὸν Ἑλληνισμὸν, τριακοστῆς πρώτης γενεᾶς ἀπὸ τῆς τοῦ κόσμου κατασκευῆς, ἐτη δὲ τρισχίλια τριακόσια τριάκοντα ἔν. 'Απὸ δὲ τοῦ 'Αβραὰμ οὕπω η̄ ἐπώνυμον αἱρέσεως, οἱ γὰρ ἀπόγονοι αὐτοῦ κατ' εὐσέβειαν διῆγον. 193.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

Ε'.—Στωϊκοὶ — Γ'. αἱρέσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ.
— Σῶμα τὸ πᾶν δογματίζοντες καὶ τὸν αἰσθητὸν τοῦτον κόσμον θεὸν νομίζοντες. Καὶ τὸν μὲν Θεὸν νοῦν ἀρίζουσι, καὶ ὡς ψυχὴν παντὸς τοῦ ὄντος κύτους, οὐρανοῦ καὶ γῆς σῶμα δὲ αὐτοῦ τὸ πᾶν, καὶ δρθαλμοὺς τοὺς φωστήρας. Τὴν δὲ σάρκα πάντων ἀπόλλυσθαι, καὶ τὴν ψυχὴν πάντων μεταγγίζεσθαι ἀπὸ σώματος εἰς σῶμα. "Εσχον δὲ Ζήνωνα ἀρχηγὸν τὸν Κιτιέα. 201.

Ζ'.—Πλατωνικοὶ — Δ'. αἱρέσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. 'Απὸ τοῦ Πλάτωνος φάσκοντος εἶναι τρεῖς δυνάμεις Θεὸν, εἰδὸς καὶ ὅλην τὸν δὲ κόσμον γεννητὸν καὶ φθαρτὸν, καὶ τὴν ψυχὴν ἀγέννητον, ἀθάνατον καὶ θείαν εἶναι δὲ αὐτῆς τρίχ μέρη, λογικὸν, θυμικὸν, ἐπιθυμητικόν. Τὰς γυναικας κοινὰς γίνεσθαι τοῖς πᾶσι. Μεταγγισμὸν δὲ ψυχῶν εἰς σώματα διάφορα ἄχρι κνωδόλων. 204.

Ζ'.—Πυθαγόρειοι — Ε'. αἱρέσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. Πυθαγόρας ἐδογμάτισεν ἐμψύχων τε μὴ μεταλαμβάνειν, ἀπὸ οἴνου δὲ ἐγκρατεύεσθαι. Διώριζε δὲ ἀμα τὰ ἀπὸ σελήνης, καὶ τὰ ἄνω ἀθάνατα εἶναι λέγων, τὰ δὲ ὑποκάτω θυητὰ, μεταγγισμούς τε ψυχῶν ἀπὸ σωμάτων εἰς σώματα καὶ σιωπὴν

ἀσκεῖν ἐπὶ χρόνον πέντε ἑτῶν ἐδίδασκε. Τὸ τελευταῖον δὲ ἐαυτὸν Θεὸν ὠνόμασεν. 205.

Η'.—Ἐπικούρειοι — Σ'. αἱρέσις ἀπὸ Ἑλληνισμοῦ. "Ατομα καὶ ἀμερῆ σώματα, ὁμοιομερῆ τε καὶ ἀπιρά τὴν ἀρχὴν εἶναι τῶν πάντων ὑπεστήσαντο, καὶ τέλος εἶναι εὐδαιμονίας τὴν ἡδονὴν ἐδογμάτισαν, καὶ μήτε Θεὸν, μήτε Πρόνοιαν τὰ πάντα διοικεῖν. 205.

Προοίμιον περὶ 'Ιουδαϊσμοῦ καὶ Σαμαρειτισμοῦ. 208.

Θ'.—Σαμαρειτισμός — Ζ'. αἱρέσις ἀπὸ τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Μέτοικοι δύντες ἀπὸ 'Ασσυρίων εἰς τὴν 'Ιουδαίαν, τὰ πάντα 'Ιουδαῖοι ἦσαν· μόνην ἐδέχοντο τὴν Πεντάτευχον, ἥργαντο νεκρῶν ἀνάστασιν καὶ τὰς ἄλλας προφητείας τὰς μετὰ Μωϋσέα· ἐδέσλεύτοντο δὲ τὰ ἔθνη καὶ τὸ προσφαύειν νεκρῶν. 224.

ΑΙΡΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΣΜΟΥ

Ι'.—Ἐσσηνοὶ — Α'. αἱρέσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Εἰς τέσσαρας αἱρέσεις Σαμαρεῖται ἐτμήθησαν 'Εσσηνοὶ, Σεβουαίους, Γορθηνοὺς καὶ Δοσιθέους. 'Ισα δὲ πᾶσαι ἀλλήλαις ἐφρόνουν τὰ ἄλλα, 'Εσσηνοὶ δὲ τούτω διέφερον, διτι συνεώρταζον τοῖς 'Ιουδαίοις ἐνὶ καιρῷ τὸ ἄθροισμα ἔχοντες. 232.

ΙΑ'.—Σεβουαίοι — Β'. αἱρέσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. 'Αντιφερόμενοι τῷ "Εσδρᾳ καὶ τοῖς 'Εσσηνοῖς τοὺς καιροὺς τῶν ἑορτῶν μετέθηκαν. Τάττουσι δὲ τὸν νέον μῆνα τῶν 'Αζύμων μετὰ τὸ νέον ἔτος, τὴν σκηνοπηγίαν, διτι παρὰ τοῖς 'Ιουδαίοις τὰ "Αζύμα καὶ τὸ Πάσχα. 233.

ΙΒ'.—Γορθηνοὶ — Γ'. αἱρέσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν τὰς ἑορτὰς ἐν ἄλλοις καιροῖς ἀγούσι παρὰ τοὺς 'Εβραίους. 236.

ΙΓ'.—Δοσιθεοὶ — Δ'. αἱρέσις ἀπὸ Σαμαρειτῶν. Τοῖς αὐτοῖς ἔθεσιν, οἷα δὴ Σαμαρεῖται, ἐμπολιτευόμενοι, περισσότερον δὲ τῶν ἄλλων φυλάττοντες τὸ ἀπέχεσθαι εἱμψύχων καὶ νηστείας συνεχέστατα βιωνύν, ἔχουσι δὲ παρθενίαν τινὲς

